

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

DUBEN

ČÍSLO 4

Ročník 2023

EDITORIAL

Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“ /Mt 28, 10/

Ježíš zve do Galileje. Proč právě tam? Galilea je synonymem pohana, člověka zotročeného, který žije v temnotách hříchu. Právě k takovému člověku přichází Kristus, aby ho osvobodil a přivedl ke světlu. Toto je poslání a úkol církve!

Pro mne je důležité, abych v sobě uviděl vlastní Galileu, ve které mě Kristus chce najít. Čím jsem dnes zotročený? V jaké temnotě žiji? V čem spočívá moje pohanství? Aby mě Ježíš mohl vyvést ze smrti do života, z temnoty ke světlu, ze zajetí na svobodu, z neschopnosti milovat k milování, musím sám zakusit Kristovu paschu v mojí Galileji. Když nepoznám svoji Galileu, tak budu hlásat něco, o čem nemám ponětí, a proto budu hlásat sebe a ne ukřižovaného a vzkříšeného Krista.

Ježíš pozval učedníky do Galileje. Také na mě čeká v mojí Galileji. Milostí je dát se najít a uvidět, že Jeho mocí se všechno v mém životě mění. Potřebuji se nechat obdarovat láskou a novým životem, abych to mohl předat druhým. Abych měl sílu a odvahu nést radostnou zvěst, musím uvidět prázdný hrob a vzkříšeného Krista, abych se ve svém štěstí rozběhl k druhým.

Vám všem, kteří to čtete, přeji tu velikonoční radost ze vzkříšení Páně a ochotu, odvahu a sílu nést paschální zvěst všem kolem nás.

P. Jan

CESTY VÍRY

EUCHARISTIE

Co je to svatá Eucharistie?

Svatá Eucharistie je svátost, ve které Ježíš Kristus za nás dává své tělo a krev – sám sebe, abychom se také my odevzdali v lásce jemu a abychom se s ním sjednotili ve svatém přijímání. Tak se spojujeme s jediným Kristovým tělem – církví.

EUCHARISTIE je po křtu a po biřmování třetí iniciační svátostí katolické církve. Eucharistie je tajemným středem všech těchto svátostí, protože Ježíšova historická oběť na kříži se při proměňování zřítomňuje skrytým nekrvavým

způsobem. Tak se **slavení Eucharistie stává „zdrojem a vrcholem křesťanského života“**. K ní se všechno upíná, není nic většího, čeho by ještě bylo možné dosáhnout. Jíme-li nalámaný chléb, sjednocujeme se s láskou Ježíše, který dal za nás své Tělo na dřevě kříže. Pijeme-li z kalicha, sjednocujeme se s tím, který v oběti za nás prolil svou krev. Tento obřad jsme si nevymysleli. Ježíš sám slavil se svými učedníky Poslední večeři a předjímal jí vlastní smrt; daroval se svým učedníkům v podobě chleba a vína a vybídl je, aby od toho okamžiku vždycky a všude slavili v Eucharistii jeho smrt. „*To číňte na mou památku*“.

Kdy Ježíš ustanovil Eucharistii?

Ježíš ustanovil Eucharistii v předvečer své smrti, „právě tu noc, kdy byl zrazen“, když kolem sebe v jeruzalémském večeradle shromáždil apoštoly a slavil s nimi poslední večeři.

Jak Ježíš ustanovil Eucharistii?

„Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku. Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoliv z něho budete pít, číňte to na mou památku“.

Tato nejstarší zpráva o událostech ve večeradle pochází od apoštola Pavla, který sice nebyl jejich očitým svědkem, avšak zapsal to, co mladé společenství křesťanů střežilo jako posvátné tajemství a co slavilo při své bohoslužbě.

Nakolik je Eucharistie důležitá pro církev?

Slavení Eucharistie je jádrem křesťanského společenství, právě v ní se církev stává církví.

Církví nejsme proto, že přispíváme do kostelní sbírky, že si navzájem dobře rozumíme nebo že nás osud zavál do určitého společenství, ale proto, že v Eucharistii přijímáme Kristovo tělo a stáváme se jeho tajemným tělem.

Jakými jmény nazýváme Kristovu hostinu s námi a co tyto pojmy znamenají?

Nejrůznější názvy svědčí o neprobádatelném tajemství: Svatá oběť, mše svatá, mešní oběť – večeře Páně – lámání chleba – eucharistické shromáždění – památka umučení, smrti a zmrtvýchvstání Páně – svatá a božská liturgie, svatá tajemství – svaté přijímání.

Svatá oběť, mše svatá, mešní oběť: jedinečná Kristova oběť, která naplňuje všechny dosavadní oběti a překonává je, se zpřítomňuje ve slavení Eucharistie. Církev a věřící odevzdávají sebe samé a připojují se ke Kristově oběti. Slovo mše pochází z latinské výzvy, jíž jsou věřící v závěru mše propuštěni: *Ite, missa est* – Nyní vyjděte, jste posláni!

Večeře Páně: každé slavení Eucharistie je zároveň i večeří, kterou Ježíš slavil se svými učedníky, a předjímá hostinu, k níž Pán Ježíš usedne na konci věků se svými vykoupenými. Nejsme to my lidé, kdo tu koná bohoslužbu, je to Pán, který nás k ní svolává a který je v ní tajemným způsobem přítomen.

Lámání chleba: „Lámání chleba“ bylo starým židovským obyčejem při stolování, který Ježíš převzal při poslední večeři. Vyjádřil jím svou oběť „za nás“. Podle „lámání chleba“ učedníci poznali Pána po jeho zmrtvýchvstání. „Lámáním chleba“ také nazývala prvotní církev bohoslužebná shromáždění.

Eucharistické shromáždění: Slavení večeře Páně je také „děkovným“ shromážděním, které je viditelným výrazem církve.

Památka umučení, smrti a zmrtvýchvstání Páně: Při slavení Eucharistie se připomínají spásné a osvobozující činy Ježíše Krista, zejména umučení, smrt a zmrtvýchvstání Páně. Vše, co Bůh prostřednictvím Ježíše Krista učinil, se zpřítomňuje a na shromážděné společenství a na celý svět se vylévá Boží uzdravující a osvobozující moc.

Svatá božská liturgie, svatá tajemství: Při slavení Eucharistie se sjednocuje nebeská a pozemská církev v jediné slavnosti. Protože eucharistické dary, ve kterých je přítomen Ježíš Kristus, jsou takřikajíc to největší na světě, hovoříme o nich jako o tom nejposvátnějším.

Svaté přijímání: Při mši svaté se sjednocujeme s Ježíšem Kristem, který nám dává účast na svém těle a na své krvi, abychom vytvořili jediné tělo. Tak jsme v něm i mezi sebou navzájem jedno a vytváříme společenství (*communio* = společenství).

Které prvky neodmyslitelně patří ke mši svaté?

Každá mše svatá (Eucharistie) se člení na dvě hlavní části, na bohoslužbu slova a na slavení Eucharistie v užším smyslu.

V bohoslužbě slova nasloucháme čtení ze Starého a Nového zákona a z evangelia. Rovněž je zde prostor pro homilii a pro společné přimluvy. V navazující eucharistické bohoslužbě jsou přinášeny dary chleba a vína, které jsou následně proměněny a podávány věřícím ve svatém přijímání.

Jak často by se měl katolický křesťan účastnit mše svaté?

O všech nedělích a zasvěcených svátcích je katolický křesťan zavázán účastí na mši svaté. Avšak ten, kdo skutečně vyhledává Ježíšovo přátelství, následuje Ježíšovo pozvání ke stolu, kdykoliv má k tomu možnost.

„Nedělní povinnost“ je pro skutečného křesťana pojmem stejně nevhodným, jako by byla pro zamilovaného „povinnost líbat“. Nikdo nemůže žít ve skutečně živém vztahu s Ježíšem, pokud si nezajde tam, kde na nás čeká Pán. Proto je mše svatá pro křesťana odedávna „srdcem neděle“ a nejdůležitějším bodem týdenního programu.

Jak se mám připravit, abych mohl přistoupit ke svatému přijímání?

Ten, kdo chce přijmout svaté přijímání, musí být katolík. Pokud by si byl vědom závažného hříchu, musí se před tím vyzpovídat. Než přistoupí k oltáři, měl by se usmířit s bližními.

Ještě před několika lety byla běžná praxe, že se přede mší svatou minimálně tři hodiny nic nejedlo; lidé se tak chtěli připravit na setkání s Pánem Ježíšem ve svatém přijímání. Dnes církve požaduje alespoň jednu hodinu střídmosti. Jiným znamením úcty je vybrané pěkné oblečení – vždyť jdeme na dostaveníčko s Pánem světa.

Jak mě přijímání proměňuje?

Každé svaté přijímání mě hlouběji spojuje s Ježíšem Kristem, činí mě živým článkem Kristova těla, obnovuje ve mně milosti, které jsem přijal ve křtu a biřmování a posiluje mě v boji proti hříchu.

Může být svaté přijímání podáváno i nekatolickým křesťanům?

Svaté přijímání je projevem jednoty Kristova těla. Ke katolické církvi patří ten, kdo je v ní pokřtěn, kdo sdílí její víru a kdo s ní žije v jednotě. Došlo

by k rozporu, kdy by církev zvala k přijímání i lidi, kteří s ní (zatím) nesdílí víru a život. Utrpěla by tím věrohodnost znamení Eucharistie.

Jednotliví pravoslavní křesťané mohou požádat o podání svatého přijímání při katolické bohoslužbě, protože sdílí eucharistickou víru katolické církve, i když jejich společenství ještě nežije v plné jednotě s katolickou církví. Členové jiných křesťanských vyznání mohou v jednotlivých případech přistoupit ke svatému přijímání tehdy, když se ocitnou ve stavu ohrožení či nouze a když dotyčný prokáže plnou víru ve svátostnou přítomnost Pána Ježíše v Eucharistii. Ekumenické bohoslužby, při kterých se křesťané různých vyznání společně modlí, jsou věcí dobrou a ze strany katolické církve jsou nanejvýš žádoucí.

Proč je Eucharistie předjímáním věčného života?

Ježíš přislíbil svým apoštolům, tedy i nám, že s ním jednoho dne usedneme k jednomu stolu. Proto je každá mše svatá připomínkou utrpení, naplněním veškerým nebeským požehnáním a milostí a závdavkem budoucí nebeské slávy.

Youcat

YOUCAT - zkratka z anglických slov "youth catechism" – „catechismus pro mládež“ je oficiální catechismus katolické církve určený pro mládež. Veřejnosti byl představen v roce 2011, na jeho přípravě ale již od roku 2006 pracovala skupina převážně německojazyčných teologů, kněží a mladých křesťanů pod vedením vídeňského arcibiskupa kardinála Christopha Schönborna. /Wikipedie/

PASTORACE

PRVNÍ SOBOTY V MĚSÍCI

Panna Maria ve Fatimě velmi doporučovala praxi prvních sobot v měsíci.

Při zjevení 13. června 1917 řekla Panna Maria Lucii, že **Pán Ježíš chce na světě rozšířit úctu k jejímu Neposkvrněnému Srdci a přivést lidi k tomu, aby ji lidé více poznali a zamilovali si ji.** Přitom sestra Lucie vyprávěla, že viděla v dlani její pravé ruky Srdce ovinuté trny, které se jevily jako zabodnuté. Děti, které to společně viděly, pochopily, že to bylo Neposkvrněné Srdce Panny Marie, potupené hříchy lidí.

Při dalším zjevení 13. července 1917 žádala Panna Maria zasvěcení Ruska jejímu Neposkvrněnému Srdci a smírná přijímání o prvních sobotách.

V šestém a posledním zjevení 13. října 1917 se zjevila Panna Maria s karmelským škapulířem a žádala, aby všichni nosili škapulíř, který je znamením zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci.

O osm let později, 10. prosince 1925, se sestře Lucii zjevila Panna Maria po boku Dítěte Ježíše na zářícím oblaku v její cele, položila jí jednu ruku na rameno a v druhé držela Srdce ovinuté trním. V tu chvíli Ježíš řekl: *Měj soucit se Srdcem mé Nejsvětější Matky ovinutým trny, které je ustavičně zraňují, protože není nikoho, kdo by činil pokání, aby trny sňal. Panna Maria k tomu dodala: Hleď, moje dcero, mé Srdce je ovinuté trny, jimiž je lidé ustavičně zraňují skrze svá rouhání a nevděčnosti. Potěš mě alespoň ty a oznam všem toto:*

Všem, kteří po pět měsíců v první sobotu se vyzpovídají a přijmou svaté přijímání, a budou v mé společnosti 15 minut rozjímat o patnácti růžencových tajemstvích s úmyslem ulehčit mému utrpení, slibuji, že budu u nich v hodině jejich smrti se všemi milostmi nezbytnými pro jejich věčnou spásu.

Jeden zpovědník žádal Lucii, aby se zeptala, proč je **prvních sobot právě pět**. V noci z 29. na 30. května 1930 se Lucie dozvěděla, že jde o **pět druhů urážek, kterými se ubližuje Neposkvrněnému Srdci Panny Marie**:

- rouhání proti Neposkvrněnému Početí Panny Marie
- rouhání proti jejímu Panenství
- rouhání proti jejímu Božskému Mateřství a odmítání uznat ji jako Matku všech lidí
- urážky těch, kteří se snaží vstřípit do srdce dětí lhostejnost, pohrdání a dokonce nenávisť vůči Neposkvrněné Matce
- rouhání, která zneuctívají Marii v jejich svatých obrazech a sochách.

Sobota je dnem od nepaměti zasvěceným Panně Marii. Je dnem absolutní a pevné víry Panny Marie, kterou osvědčila po Ježíšově umučení. Je to den její největší prázdnoty a bolesti pro ztrátu Ježíše, ale také den nekonečné důvěry v

Boží vítězství. Už sv. Pius X. 3. 6. 1912 vyzval k této smírné pobožnosti k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Papež Benedikt XV. dne 9. 11. 1920 tuto smírnou pobožnost potvrdil. Jde o splnění jednoho přání Panny Marie ve fatimských zjeveních.

/P. Vojtěch Kodet/

SMYSL PRVNÍCH SOBOT V MĚSÍCI

Podobně jako jsou první pátky v měsíci zaměřené na Nejsvětější Srdce Ježíšovo, a jejich cílem je přinést smír za hříchy proti Ježíšovu Nejsvětějšímu Srdci, slavením prvních sobot v měsíci chceme přinést smír za hříchy proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci. K tomu nás vybízela sama Panna Maria ve Fatimě během zjevení třem fatimským pasáčkům.

FATIMSKÁ PROSBA O SMÍRNÉ PRVNÍ SOBOTY

13. července 1917 se ve Fatimě třem pasáčkům – Lucii, Františkovi a Hyacintě – Panna Maria zjevila potřetí a ukázala jim peklo. V tomto zjevení pasáčkům řekla, že si přeje, aby se ve světě ustanovila úcta k jejímu Neposkvrněnému Srdci, a také hovořila o smírném svatém přijímání v první soboty v měsíci. „*Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír...*“

MARIIN VELKÝ PŘÍSLIB

K pobožnosti pěti prvních sobot byla dána velká příslibení: „*Všem, kdo po pět po sobě následujících prvních sobot v měsíci splní požadované podmínky, slibuji, že při nich budu v hodině smrti se všemi milostmi potřebnými ke spáse jejich duše.*“

PODMÍNKY SMÍRNÝCH POBOŽNOSTÍ PRVNÍCH SOBOT

1. Svatá zpověď

Je potřeba ji vykonat nejlépe v první sobotu nebo v některý den před první sobotou. V mezních případech je také možné vykonat zpověď v nejbližší době po první sobotě, a to vždy s úmyslem přinést smír za urážky proti Mariinu Neposkvrněnému srdci (viz bod 5).

2. Svaté přijímání

Má se k němu přistoupit v první sobotu v měsíci, a to při mši svaté.

3. Modlitba svatého růžence

Panna Maria žádala pomodlit se třetinu sv. růžence, to znamená pět desátek (růženec radostný, bolestný, slavný nebo růženec světla).

4. Patnáct minut rozjímání o tajemstvích růžence s Pannou Marií

Matka Boží žádá, abychom s ní, v její přítomnosti strávili 15 minut a rozjímali o tajemstvích růžence.

5. Úmysl odčinit urážky učiněné Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Tento úmysl vytváří duchovní atmosféru, která má pronikat celou pobožnost prvních sobot. Naši zpověď, svaté přijímání, modlitbu i rozjímání má doprovázet úmysl: **Chci odčinit urážky, kterých se dostává, Panno Maria, tvému Neposkvrněnému Srdci!** Bez tohoto úmyslu celá pobožnost ztrácí na významu.

6. Pět prvních sobot

Jde o pět po sobě následujících prvních sobot, tedy bez přerušení. Pro případy, kdy by splnění všech podmínek v sobotu nebylo možné, slyšela Lucie vnitřní hlas Pána Ježíše: „Stejně bude přijata tato pobožnost v neděli po první sobotě, když to moji kněží z oprávněných důvodů dovolí.“

Závěrem

Milí přátelé, pojďme společně potěšit Mariino Neposkvrněné Srdce, které je tolik uráženo mnohými lidskými hříchy. Prosme také za ubohé hříšníky, kterým hrozí pekelný oheň, aby se obrátili a získali život věčný.

PŘEJEME

V dubnu oslaví svá životní jubilea:

Ludmila Havlinová
Jiřina Maryšková
Alena Žídková
Ondřej Václavík
P. Zdeněk Maryška
Monika Hlavová
Marie Pleštilová 85

Antonín Plesl
Anna Halamová
Martin Kouba
Marie Maryšková
Josef Jakubička
P. Henryk Kuman MS 65

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

Velikonoční
KONCERT
DUCHOVNÍ HUDBY
kostel sv. Bartoloměje
v Držkově

NEDĚLE 9. 4. 2023
od 17 hodin

Zazní
známé
písně,
které si
můžete
zaspívat
s námi.

**SKUPINA
OBRO(C)K**

Jakub Nedvěd
Eva Prousková
Pavel Hušek
Věra Strouhalová
Viktor Strouhal
Dušan Zajíček

Vstupné dobrovolné

Pozvánka místní skupiny ČKA - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku:

Doc. PhDr. Mireia Ryšková, Dr. theol.

z Univerzity Karlovy, Katedry biblických věd a starých jazyků:

"FRANTIŠKOVO (PAPEŽ) KŘESŤANSTVÍ, VÝZVA NEBO RIZIKO"

středa 26. 04. 2023, 18:15, aula SUPŠ sklářské, Železný Brod

Ing. arch. Martin Tomešek

Mireia Ryšková je česká katolická teoložka. Po studiích na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (dějiny umění a francouzštiny, 1969–1975) pracovala v redakci výtvarného umění nakladatelství Odeon (1975–1990). Paralelně studovala katolickou teologii v rámci tajného studia pořádaného Salesiánskou provincií v Praze (1973–1982), poté pokračovala ve studiu teologie v Erfurtu (1983–1988). Po pádu komunistického režimu odešla studovat na Teologickou fakultu v Pasově (1990–1993), kde získala doktorát a publikovala svou doktorskou práci. Habilitovala se v r. 2006 na Univerzitě Palackého (CMTF) v Olomouci. Po návratu z Pasova učila externě Nový zákon na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a podílela se na vybudování a vedení Jaboku – Výšší odborné sociálně pedagogické a teologické školy (1993–2005). Od r. 2005 působí na Katedře biblických věd Katolické teologické fakulty UK v Praze.

Její přístup ke křesťanství je konfesní (katolický) v rámci ekumenického dialogu a otevřený vůči jiným přístupům a poznatkům humanitních věd.

Odborné zaměření: katolická teologie, počátky křesťanství z historického a teologického hlediska, teologie apoštola Pavla. /Wikipedie/

PRVNÍ MÁJOVÁ POBOŽNOST

v pondělí 1. května se uskuteční v Žel. Brodě v kostele sv. Jakuba v 18 hodin.

FARNÍ VÝLET 24. 6. 2023 – INFORMACE

Letošní poutní výlet bude duchovně turistický. Nebojte se, zvládnete to.

1. V Hamru na jezeře vyjdeme do kaple Panny Marie Pomocnice křesťanů. Nabízí se zde Hamerský okruh s naučnou stezkou, či výšlap na Děvín...

2. V Mimoni navštívíme Boží hrob a projdeme poutní cestu s barokní architekturou a kostel svatých Petra a Pavla. Okruh měří 2 km, je určen k duchovnímu rozjímání.

Odjezd a cena bude zveřejněna v příštích vydáních Jakuba.

Přihlášky přijímá V. Petružálková, mob. 721 026 030.

FÓRUM

NĚCO O MÉ RODINĚ

Tatínek byl ze tří dětí: bratr byl o sedmnáct let starší, mladší sestra zemřela na španělskou chřipku.

Jeho otec byl velmi podnikavý člověk. Jako sklář chodil po okolí a vypůjčoval si jednu zlatku s tím, že do roka vrátí 1,1 zlatky jako úrok, což splnil. Zakoupil na Brodci statek a později postavil továrnu na mýdlo a svíčky. Současně se stal semilským hejtmánem.

Tatínek maturoval na novopacké reálce a začal studovat chemii. S tím jeho otec nesouhlasil, chtěl, aby studoval ekonomii, a přestal ho podporovat. A tak si tatínek vydělával na studia kondicemi a příležitostnými pracemi. Pod vlivem rodinných událostí absolvoval část studia v Paříži (hovořil plynně francouzsky). To už chodil s maminkou, která vydělávala autodopravou. Ta sebrala „měšec peněz“, jela za tatínkem a ve volném čase cestovali po celé Evropě. Po skončení se zasnoubil s maminkou a o rok později byla svatba na úřadě v Semilech. A po roce jsem přišla na svět já! Děda rozdělil majetek mezi své syny. Tatínek dostal továrnu. Sám však tíhnul k organické chemii, práce ho nebavila a továrnu prodal. Do toho přišla velká krize a jako jediné místo získal jako dělník ve svijanském pivovare, ovšem bez platu, jen za bydlení a stravu. Obýval přes

týden jizbičku u starší slečny, ale pod pokojem byl chlívek s obecním kozlem. Každou sobotu, když se vracel domů, byl tak cítit kozlovinou, že maminka ho rychle svlékla a namočila do plechové sedací vany. To se opakovalo každý týden. Po třech letech dostal výuční list jako sladovnický. A my se stěhovali do Plzně, kde tatínek pracoval v laboratořích.

Já jsem vyrůstala hlavně mezi kluky, naučila jsem se cvrknat kuličky. Byla to má veliká vášeň a stále jsem vyhrávala. Pytlíčky mi maminka ušila. Jednoho dne mne hoši chtěli zmlátit a tu maminka rozhodla: rozdala mé drahocenné pytlíky kuliček. Byl to pro mne smutný den! Z Plzně jsme se stěhovali do Prahy do nuselského pivovaru. Když se dostal k moci Heydrich, chtěl si získat dělníky z ČKD a nařídil pro ně vařit vydatnou svačinovou polévku. Říkali jí „Heydrichovka“. Jeden sladovnický žádal na tatínkovi, aby také vařil Heydrichovku. Tatínek mu vyčínil, že se nestydí, a tento muž udal tatínka gestapu. Nebudu dál líčit, jak tatínek po výslechu vypadal.

Maminka každou novou várku chutnala a hodnotila. Jednou řekla, že s tím pivem není něco v pořádku. Nejdříve se tatínek rozzlobil, prásknul dveřmi a odešel. Čekaly jsme na něho do noci, až se objevila zhroucená postava s tím, že analýzy ukázaly na špatnou kvalitu chmele. Ještě dnes vidím, jak maminka obrací do sebe půllitr piva, a proto film Postržížiny s paní Vašáryovou mi je tak sympatický.

Němci pivovar zavřeli a my se stěhovali na Mělník. Tam jsem prožila svoji první lásku, kterou po mnoha letech pohřbíval náš pater Jan.

9. května 1945 Rudé gardy zatkli tatínka a současně správce velkostatku – patřil kněžně Lobkovicové – a po 14 dnech byl propuštěný s tím, že pracoval pro šlechtu a nutil dělníky vařit pivo, a byl odsouzený na 2 a půl roku podmíněčně jako asociál. Ani jedna závodní rada ho nechtěla zaměstnat. Snad s pomocí Boží se u nás objevili Slováci s požadavkem, aby zrestauroval pivovarnický průmysl na východním Slovensku zničený Rudou armádou. Tenkrát vládli na Slovensku demokraté a nějaký kádrový posudek pro ně nic neznamenal, chtěli odbornost a práci.

Odcházela jsem do Košic s dvojkou z mravu, protože jsem si dovolila přes výslovný zákaz tančit na 1. máje v Trnavě s vojínem aspirantem, což byl můj kamarád Staňa Kalfus z Brodu. Košice za okupace Maďary neměly koedukaci ve školství.

Tatínek mi vybavil chlapecké bývalé premonstrátské gymnázium. Mezi 25 kluky jsem byla jediná. To mi vyhovovalo, protože jsem byla sportovkyní. Dívčí gymnázium nemělo úroveň.

Po maturitě jsem šla na medicínu do Bratislavy, která byla obsazena odborníky z Prahy, kteří sem přišli kvůli pronásledování komunismem. Sem také přišel slavný dirigent Talich. Podnikali jsme nádherné výlety a nájezdy na melounová pole. Tehdy provázel po Bratislavě a okolí Karol Plicka (film „Zem spieva“) a pan profesor Holzknicht zakládal hudební divadlo. Bratislava té doby byla doslova ve varu.

A opět jsme se stěhovali do Trnavy, kde tatínek dával do pořádku zničenou sladovnu. Trnava tehdy byla špinavá, zapáchala, neměla kanalizaci, ale na trhu byly pečené husy a vše, co hrdlo ráčí.

Dále jsme se stěhovali do Banské Štiavnice, kam tatínka povolali učit na potravinářské průmyslovce potravinářskou technologií. Učebnice si musel sepsat sám. Bydleli jsme v krásné velké budově, kterou dala postavit Marie Terezie jako Báňskou akademii, jedinou v tehdejší Evropě. Tam jsem poznala dvě roztomilé copaté holčičky, sestry Vašáryovy. Jejich tatínek byl ředitelem základní školy.

Ze Štiavnice jsme se stěhovali do Bratislavy, kde postavili novou průmyslovku. To už já jsem působila v Liptovském Mikuláši. Zde přišlo z Brodu udání, jak může kapitalistický inženýr a bývalý fabrikant vyučovat socialistickou mládež.

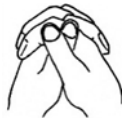
Opět nás přitulila babička – kovářka a tatínek nastoupil ve Svijanech v pivovaře jako topič pod kotlem. Zničil si nohy, nemohl pro bolesti chodit. Vzala jsem si ho k sobě, kde výborný ortoped provedl plastické operace, a tak po roce tatínek běhal bez bolesti. Ale co dál? Dozvěděla jsem se, že generální vedení komplexu více pivovarů je v Lounech a objednala jsem se na slyšení u ředitele. Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistila, že ředitel je ten bývalý sladovnický, co udal tatínka na gestapu. Připomněla jsem se, náš rozhovor byl krátký a tatínek byl přeložený do Jablonce nad Nisou, měl vyrábět exportní slad. Odtud šel do penze. Maminka mi velmi brzo zemřela, a tak tatínek mi pomáhal s dětmi přes prázdniny.

Byl to skutečně kouzelný dědeček. Dodnes ho děti vzpomínají.

Hezké počtení Vám přeje

H. G.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: Za kulturu nenásilí

Modleme se za větší rozšíření kultury nenásilí tím, že se státy i občané budou stále méně uchýlovat ke zbraním.

Národní úmysl: Za duchovní povolání

Modleme se za ty, které Pán volá ke kněžství a zasvěcenému životu, aby měli odvahu vydat se za ním cestou následování.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1. 4.	Jako velekněz toho roku vyřkl proctví, že Ježíš má zemřít za národ, a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil vjedno. Od toho dne byli tedy smluveni, že ho zabijí.
2. 4.	Tehdy šel jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných.
3. 4.	Připravili mu tam večeri; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. Tu vzala Marie libru

	drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti.
4.4.	Šimon Petr mu řekl: „Pane, proč tě nemohu nyní následovat? Svůj život za tebe položím.“ Ježíš odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“
5.4.	Tehdy šel jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných.
6.4.	Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“ Ježíš odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“ Řekl mu Šimon Petr: „Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!“
7.4.	Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané ‚Lebka‘, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed.
8.4.	Anděl promluvil k ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět."
9.4.	První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Šimonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“
10.4.	Ježíš je potkal a řekl: „Bud'te pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“
11.4.	Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on.
12.4.	Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.
13.4.	„... Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a

	kosti, jako to vidíte na mně.“ To řekl a ukázal jim ruce a nohy.
14.4.	Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.
15.4.	Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. A řekl jim: „Jděte do celého světa a každé evangelium všemu stvoření...“
16.4.	... řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“
17.4.	Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího...“
18.4.	Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.
19.4.	Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.
20.4.	Kdo přichází shůry, je nade všechny. Kdo pochází ze země, náleží zemi a mluví o pozemských věcech. Kdo přichází z nebe, je nade všechny...
21.4.	Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl.
22.4.	...spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k lodi; zmocnil se jich strach. On však jim řekl: „Já jsem to, nebojte se!“
23.4.	Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům.
24.4.	Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.
25.4.	Jděte do celého světa a každé evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.

26.4.	Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.
27.4.	Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.
28.4.	Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den...“
29.4.	Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.
30.4.	Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas.

FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny budou každou středu po mši svaté, kromě středy, 26.

4. Místo toho bude v úterý.

1. 4. /první sobota v měsíci/	9:00	Mše sv. a půl hodiny předem modlitba růžence - ke cti Neposkvrněného Srdce Panny Marie, Ž. Brod
7.4. /Velký pátek/		Sbírka na Svatou zemi – kasička u Božího hrobu Začátek novény k Božímu milosrdenství
13.4./čtvrtek/	16:00	Mše sv. za ochranu lidského života - Držkov
16.4. /neděle/		Neděle Božího milosrdenství
19 – 25.4.		P. Jan – dovolená, zastupuje P. Henryk
26.4./středa/	17:30 18:15	Mše sv. v Ž. Brodě Přednáška ČKA – SUPŠS sklářská

PŘEHLED BOHOSLUŽEB O VELIKONOČNÍCH SVÁTCÍCH 2023

ZELENÝ ČTVRTEK 6. 4.

Železný Brod

18:00 mše sv. na památku Poslední večeře Páně

VELKÝ PÁTEK 7. 4.

Železný Brod

10:00 – 12:00, 14:00 – 16:00 Adorace + příležitost ke svátosti smíření

Železný Brod

17:00 Velkopáteční křížová cesta

18:00 Bohoslužba Umučení Páně – velikopáteční obřady

BÍLÁ SOBOTA 8. 4.

Železný Brod

10:00 – 12:00, 14:00 – 16:00 Adorace u Božího hrobu

10:00, 10:30, 11:00, 11:30, 12:00 Žehnání pokrmů

Železný Brod

20:00 Liturgie Bílé soboty – vigilie Vzkříšení

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ 9. 4.

8:00 **Železný Brod** – mše sv. pro poutníky do Lužice

9:00 **Železný Brod** - mše sv.

11:00 **Loučky** - mše sv.

16:00 **Krásná** - mše sv.

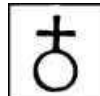
17:00 **Držkov** - Velikonoční koncert

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ 10. 4.

9:00 **Železný Brod** - mše sv.

11:00 **Držkov** - mše sv.

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává

ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 468 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,

P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz